

cieringsaftaler i SF og kan støtte dem fuldstændigt og uden forbehold.

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg skal undskyldte over for Tinget, at jeg først kommer nu, men jeg befandt mig i den anden ende af bygningen, da jeg blev kaldt hertil.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti give vores fulde støtte til Stabiliserings- og Associeringsaftalen mellem EU og Kroatien. Aftalen byder Kroatien velkommen som en demokratisk nation i det europæiske samarbejde, og politisk, økonomisk og psykologisk har aftalen meget stor betydning i og for Kroatien.

Aftalen har også stor betydning for den stabilisering, normalisering og udvikling, der er i fuld gang i det tidligere Jugoslavien, og for Balkan og hele det sydøstlige Europa. Den har dermed også stor betydning for stabiliteten i hele Europa.

Kl. 18.20

Stabiliserings- og Associeringsaftalen er et klart signal om, at der i kølvandet på aftalen skal forventes en ansøgning fra Kroatien om medlemskab af EU. Folketingets Europaudvalg besøgte Kroatien med en mindre gruppe i juni 2001, hvor vi drøftede Kroatiens ønske om et EU-medlemskab. Der er tætte kontakter til kollegerne i Kroatiens parlament, og derfor er der god grund til at bakke op om associeringsaftalen og være positiv over for et EU-medlemskab senere, når kriterierne i øvrigt er opfyldt.

Foreløbig tilslutter vi os i fuldt omfang beslutningsforslaget, for aftalen er en vigtig håndsrækning til Kroatiens befolkning og til de demokratiske kræfter i landet og i regionen.

Peter Skaarup (DF):

Også fra Dansk Folkepartis side kan jeg give tilslutning til dette forslag. Vi er enige i det, der i øvrigt er sagt af de tidligere ordførere, om, at det er vigtigt, at Kroatien får en god behandling, også af Danmark og de øvrige lande, der har fulgt republikkens udvikling fra starten. Forslaget er egentlig bare et naturligt skridt fra dansk side over for Kroatien, og derfor har det fuld støtte fra vores side.

Helle Sjelle (KF):

Det er naturligt og ønskeligt, at Danmark aktivt støtter de initiativer, som på sigt kan bringe landene i Øst- og Centraleuropa tættere på Den Europæiske Union.

Siden slutningen af 1980'erne, hvor de kommunistiske regimer i Europa begyndte at falde fra hinanden, har Danmark været en af de varmeste fortalere for, at det europæiske samarbejde med tiden skulle udvides til også at omfatte de nye eller genrejste demokratier. Vi ser nu dette arbejde bære frugt, idet de første af disse lande snart står for at skulle optages som EU-medlemmer, og det arbejde skal selvfølgelig fortsætte.

Indgåelse af denne Stabiliserings- og Associeringsaftale mellem EU og Kroatien er derfor et logisk skridt for EU og godt i tråd med dansk europapolitik. Det er en aftale, der har til formål at udvikle rammerne for en politisk dialog og støtte landet med hensyn til det politiske, økonomiske og internationale samarbejde, skabe et frihandelsområde, fremme det regionale samarbejde og støtte Kroatien i den reformproces, der er i gang i landet.

Vi støtter, at vi udbygger vore relationer til Kroatien, og støtter derfor også, at vi tiltræder denne aftale.

Keld Albrechtsen (EL):

Der er flere ordførere, der har været inde på, at nu skulle Kroatien behandles godt. Det synes jeg ville være en overordentlig god idé, hvis man gik over til det, men desværre er det jo ikke det, der ligger i denne aftale.

Aftalen går ud på, at Kroatien skal ind i den samme maskine, som ansøgerlandene har været igennem. Den samme behandling bliver nu yderligere en række nye lande til del, for de skal nemlig tilpasse sig EU's markedsliberalisering med store, negative sociale konsekvenser og øget fattigdom til følge. Det har vi set i det ene østeuropæiske land efter det andet, og det kommer vi desværre også til at opleve i Kroatien, hvis man fastholder denne model.

Vi har fra Enhedslistens side foreslået, at der i stedet indledes et massivt investeringsprogram i Østeuropa, en slags rød Marshallplan til området. Det vil vi meget gerne være med til at støtte forslag om, men det er desværre det modsatte, der ligger i den aftale, som her foreslås. Den har mere karakter af en håndfæstning end af en hjælp, og derfor må vi med stor beklagelse gå imod den.

Vi vil arbejde for, at man fremover går over til en politik, hvor midlerne i Europa fordeles efter behov, både inden for staterne og mellem staterne, således at princippet altid skal være, at de